

Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 65/20
U Luxembourgu 28. svibnja 2020.

Presuda u predmetu T-399/16
CK Telecoms UK Investments/Komisija

Opći sud poništio je Komisijinu odluku kojom je odbijen prijedlog društva Hutchison 3G UK za kupnju društva Telefónica UK u sektoru tržišta mobilne telefonije

Komisija je 11. svibnja 2016. donijela odluku¹ kojom je, na temelju Uredbe o koncentracijama², blokirala prijedlog društva Hutchison 3G UK³ (u dalnjem tekstu: društvo Three) za kupnju društva Telefónica UK (u dalnjem tekstu: društvo O2).

Prema Komisijinu mišljenju, zbog te bi kupnje nestao važan konkurent na tržištu mobilne telefonije u Ujedinjenoj Kraljevini, a subjektu koji bi nastao koncentracijom konkurirala bi tek dva operatera pokretnih mreža, Everything Everywhere (EE), koji pripada društvu British Telecom, i Vodafone. Komisija je smatrala izglednim da bi to smanjenje s četiriju na tri konkurenta dovelo do povećanja cijena usluga mobilne telefonije u Ujedinjenoj Kraljevini i do ograničavanja izbora za potrošače. Ta bi se kupnja mogla isto tako negativno odraziti na kvalitetu usluga za potrošače jer bi spriječila razvoj infrastrukture pokretne mreže u Ujedinjenoj Kraljevini. Naposljetku, ta bi kupnja smanjila broj operatera pokretnih mreža voljnih pružiti smještaj drugim mobilnim operaterima na svojim mrežama.

Društvo Three podnijelo je tužbu Općem судu Europske unije radi poništenja Komisijine odluke.

Svojom današnjom presudom **Opći sud prihvatio je tužbu i poništio Komisijinu odluku.**

I – Učinci transakcije na cijenu i kvalitetu usluga za potrošače nisu dokazani u skladu s traženim standardom dokazivanja

Komisijina ocjena temeljila se na shvaćanju da bi kupnja uklonila tržišno natjecanje između dvaju snažnih subjekata na britanskom tržištu mobilne telefonije, od kojih je jedan, društvo Three, bio važna konkurentska sila na britanskom tržištu mobilne telefonije, a drugi, društvo O2, imao je jak položaj: njih dvoje zajedno bili su predvodnici tržišta, s udjelom od oko 40 %. Konkretno, Komisiji se činilo vjerojatnim da bi subjekt nastao koncentracijom bio manje agresivan konkurent, da bi povećao cijene i da bi ta transakcija, osim toga, mogla imati negativan učinak na sposobnost drugih subjekata da konkuriraju cijenama i drugim parametrima (inovacijama, kvalitetom mreže).

Nakon što je razjasnio opseg izmjena koje je donijela Uredba o koncentracijama kao i teret dokazivanja i standard dokazivanja u području koncentracija, **Opći sud zaključio je da je Komisijina primjena kriterija ocjene takozvanih jednostranih (ili „nekoordiniranih“) učinaka**

¹ Odluka Komisije C (2016) 2796 od 11. svibnja 2016. o proglašenju koncentracije nespojivom s unutarnjim tržištem (predmet COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK/Telefónica UK)

² Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 8., svežak 5., str. 73.), kako je provedena Uredbom Komisije (EZ) br. 802/2004 od 7. travnja 2004. (SL 2004., L 133, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 8., svežak 5., str. 95.).

³ Hutchison 3G UK Investments Ltd, neizravno društvo kći društva CK Hutchison Holdings Ltd, postao je tužitelj, CK Telecoms UK Investments Ltd.

– odnosno pojma „važne konkurentske sile”, blizine konkurenčije između društava Three i O2 i kvantitativne analize učinaka konkurenčije na cijene – sadržavala više pogrešaka koje se tiču prava i pogrešaka u ocjeni.

Opći je sud priznao da Uredba o koncentracijama omogućava Komisiji da u određenim okolnostima na oligopolističkim tržištima zabrani koncentracije koje, iako ne dovode do stvaranja ili jačanja dominantnog individualnog ili kolektivnog položaja, mogu utjecati na uvjete konkurenčije na tržištu u sličnoj mjeri kao i takvi položaji, dajući subjektu koji nastane koncentracijom moć koja mu omogućava da sam utvrdi parametre konkurenčije, a osobito moć da određuje cijene umjesto da ih prihvaca. Međutim, **učinak smanjenja konkurentske pritisaka na druge konkurente, u načelu, sam po sebi nije dovoljan da dokaže bitno narušavanje učinkovitog tržišnog natjecanja u okviru teorije o šteti koja se temelji na nekoordiniranim učincima.**

U odnosu na kvalifikaciju društva Three kao „važne konkurentske sile”, Opći je sud utvrdio da je Komisija počinila pogrešku kada je smatrala da nije potrebno da se „važna konkurentska sila” razlikuje od svojih konkurenata u smislu utjecaja na tržišno natjecanje. Kada bi to bio slučaj, to bi joj stajalište omogućilo da kao „važnu konkurentsку silu” kvalificira svakog poduzetnika na oligopolističkom tržištu koji izvršava konkurentski pritisak.

Nadalje, što se tiče ocjene blizine konkurentskega odnosa, Opći je sud utvrdio da, iako je Komisija zaključila da su društva Three i O2 relativno bliski konkurenti na jednom dijelu tržišnih segmenta, sam taj element nije dostatan da dokaže uklanjanje snažnih konkurentske ograničenja koja stranke u koncentraciji nameću jedna drugoj i, prema tome, da se utvrdi bitno narušavanje učinkovitog tržišnog natjecanja.

Opći je sud također utvrdio da kvantitativna analiza učinaka koncentracije na cijenu, koju je provela Komisija, ne utvrđuje **s dostatnim stupnjem vjerojatnosti da bi cijene značajno porasle**.

II – Komisija nije dokazala da bi učinci transakcije na sporazume o dijeljenju mreže i na infrastrukturu pokretne mreže u Ujedinjenoj Kraljevini predstavljali bitno narušavanje učinkovitog tržišnog natjecanja

Četiri operatera pokretnih mreža koji su trenutačno prisutni u Ujedinjenoj Kraljevini stranke su dvaju sporazuma o dijeljenju mreže: s jedne strane, društva EE i Three ujedinila su svoje mreže pod nazivom „Mobile Broadband Network Limited” – MBNL; s druge strane, društva Vodafone i O2 ujedinila su svoje mreže kako bi stvorila „Beacon”. To im je omogućilo da podijele troškove pokretanja svojih mreža, ostajući pritom međusobna konkurenčija na razini maloprodaje.

Prema Komisijinu mišljenju, budući razvoj cijele infrastrukture pokretne mreže Ujedinjene Kraljevine bio bi spriječen jer bi subjekt koji bi nastao koncentracijom bio stranka dvaju sporazuma o dijeljenju mreže, MBNL-a i Beacona. Imao bi mogućnost uvida u ukupne planove za mreže preostalih dvaju konkurenata, društava Vodafone i EE, te mogućnost da ih oslabi, narušavajući tako budući razvoj infrastrukture pokretnih mreža u zemlji. Konkretno, prema Komisijinu mišljenju, jedan od načina za slabljenje konkurentske položaje jedne ili druge strane iz sporazuma o dijeljenju mreže bio bi da se smanji kvaliteta mreže iz tog sporazuma. To se čini posebno bitnim za stranku iz sporazuma o dijeljenju mreže koja ne bi predstavljala osnovu konsolidirane mreže subjekta koji bi nastao koncentracijom.

Opći sud utvrđuje da moguće razilaženje interesa između stranaka sporazuma o dijeljenju mreže, poremećaji u postojećim sporazumima o dijeljenju mreže odnosno njihov raskid kao takvi ne predstavljaju bitno narušavanje učinkovitog tržišnog natjecanja u okviru teorije štete koja se temelji na nekoordiniranim učincima.

U tom je pogledu Opći sud primijetio, kao prvo, da u pobijanoj odluci nisu analizirani učinci koncentracije koji se odnose na moguće korištenje tržišnom snagom kroz smanjenje kvalitete ponuđenih usluga ili kvalitete svoje vlastite mreže posredstvom subjekta nastalog spajanjem, iako je ocjena mogućeg uklanjanja snažnih konkurentske ograničenja između stranaka koncentracije,

kao i mogućeg smanjenja konkurenčkih pritisaka na druge konkurente, trebala biti u srži ocjene nekoordiniranih učinaka koji proizlaze iz koncentracije.

Opći je sud, kao drugo, primijetio da – čak i kad bi subjekt koji bi nastao koncentracijom davao prednost jednom od dvaju sporazuma o dijeljenju mreže, osobito potičući ga na smanjenje troškova povezanih s drugom mrežom – to ne bi moglo na nerazmjeran način utjecati na položaj druge ugovorne strane sporazuma o dijeljenju niti bi moglo predstavljati bitno narušavanje učinkovitog tržišnog natjecanja jer Komisija nije dokazala hipotezu da druga ugovorna strana ne bi ni mogla ni htjela reagirati nakon povećanja svojih troškova te da bi jednostavno prestala ulagati u mrežu.

III – Učinci transakcije na veleprodajno tržište nisu smatrani dostatnima za utvrđenje postojanja bitnog narušavanja učinkovitog tržišnog natjecanja

U Ujedinjenoj Kraljevini, osim četiriju operatera pokretnih mreža, postoji i nekoliko „virtualnih“ operatera, prisutnih na maloprodajnom tržištu mobilne telefonije, poput društava Virgin Media, TalkTalk i Dixon Carphone, koji se koriste infrastrukturom operatera pokretnih mreža „domaćina“ radi pružanja svojih usluga britanskim potrošačima.

Prema Komisiji mišljenju, nestanak društva Three kao „važne konkurenčke sile“ i posljedično smanjenje broja pokretnih mreža domaćina stavilo bi te virtualne operatore u slabiji pregovarački položaj radi dobivanja uvjeta veleprodajnog pristupa.

Opći je sud smatrao da ni udio veleprodajnog tržišta koji drži društvo Three ni njegovo nedavno povećanje ne opravdavaju njegovu kvalifikaciju kao „važne konkurenčke sile“. Sama činjenica da je društvo Three imalo važniju ulogu u tržišnom natjecanju nego što to sugerira njegov tržišni udio nije dovoljna za utvrđenje postojanja bitnog narušavanja učinkovitog tržišnog natjecanja, to više što je bilo nesporno da je tržišni udio društva Three bio skroman.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca i deset dana od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt će se poništiti. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

Cjelovit tekst presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293